

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۹/۲۲

عبدالغفور لبوال

د ادبیاتو نیاتون (محکمه)

نورگل شفق د یوه لیکوال په حیث یوه کیسه لیکلې. ځینې خلک داسې لیکني کیسه گۍ بولي. له څه مودې په افغانستان کې دغه نوی ادبي ځېل (کیسه گۍ) دود شوی. بنیایي د پارسي ژبې له (داستانک) څخه به راژباړل شوی نوم وي. د نړۍ په نورو ژبو کې داسې ځېل په خپلواکه بڼه نه پېژنو، خو تر بېلابېلو ځېل وپېژنو لاندې یې موندلای شو.

د بناغلي شفق په کیسه کې د یوه لويديځمېشتي افغان د فرهنگي ټکان Cultural Shock روایت لولو، چې له یوه نوستالژیک درد سره مل بیان شوی دی، نه لیکوال کومه لویه گناه کړې او نه دا د هغه د شخصي ژوند یا فردي تجربې روایت دی.

نه یې دومره شدید مخالفت بویه او نه داسې ببځایه پلوي، چې په مت یې ټول لويديځمېشتي وپنځول شي. مور هسې هم د افراط و تفریط ولس یو.

ځینو بناغلیو په بناغلي شفق پسې د هغه د واده کالهینداره رالیستي ده، چې گواکې په دومره کلونو کې یې لوني ولي پیغلي شوي دي؟

دا نو تر سادګۍ لږ ورکوز له ادبیاتو کورنې بېخبري ښيي.

د فرانخ کافکا په «مسخ» ناولګي کې لیکوال د خپل داستاني کرکټر له اول شخص څخه روایت کوي، چې په یوه غټه گونګټه بدل شوی دی. گریګوري سامسا وايي: چې سهار راویښ شوم، گورم چې گونګټه یم...

د کافکا هېوادوالو ادبیات پېژندل او کنه ښايي د کتاب د خپراوي په سبا به یې د کور شاته ورتول وای، چې وګوري ایا لیکوال ریښتیا گونګټه شوی؟

په افغانستان کې که لیکوال د خپل ادبي پرسوناژ له خولې هرڅه ولیکي، مسئول یې دی گڼل کېږي. مور هغه ولس یو، چې خپل قاتلان له ډاره خپل اتلان گڼو او لیکوالان، چې د ټولني تر ټولو بېوزله وګړي دي، ځکه په هره وینا ښکځو، چې نه ورڅخه ډارېږو.

هغه بناغلي، چې لیکوال په دې غندي، چې که یې د لويديځ خپلواکۍ نه خوښېږي، نو ولي راغلی؟ بېرته دې ولاړ شي! اول خو ښايي وپوهېږي، چې د لیکوال نظر بېل او د داستاني کرکټر هغه بېل وي. هغوی، چې وايي: نو ولي راتلي، وینا یې په گڼو دلایلو سمه نه ده، ولي؟

ځکه:

– ریښتیني ازادي دا ده، چې د هرچا فرهنگي مشروع ارزښت ته درناوی وشي.

هغه سیکولریزم، چې د عقیدو په وړاندې تاوتریخجن چلند او کرکه روا بولي، پخپله خپل وجودي فیلسوفي رنگوي. ازادي، ولسواکي، سیکولریزم یعنی دا، چې هر وګړی د قانون تر ټاکلیو بریدونو خپلواک وي او خپل انتخاب ولرلای شي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

دويم، ټول خلک له افغانستان څخه يوازې په لويديزو لېبرالو ازاديو پسي راتښتېدلي نه دي، نه په غريزو خړوبولو پسي راغلي دي.

د لسان الغيب حافظ په وينا:

ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده ایم از بد حادثه این جا به پناه آمده ایم

گن خلک راغلي چې کورنۍ په (عزت) دلته زده کړې وکړي، هر څوک د خپل (عزت) قلمرو پخپله ټاکي او يا يې لږ ترلږه په نږدولو خامخا رنځيري. په ولسواکۍ کې هر څوک حق لري، د خپل عزت پولي وټاکي.

گن خلک له وزگاری، لورې، وېرې او اختناق څخه راتښتېدلي دي. گن خلک د ژوندي پاتېدا لپاره راغلي او ...

دوی به مجبور وي، چې د غرب لېبراله فضا وزغمي، خو فرهنگي ټکان به خامخا ويني، له دې چاره نه شته، دا داسې ده، لکه څوک چې د دې ځای له هوا سره حساسيت وکړي. ډاکټر هېڅوک نه ملامتوي، چې که حساسيت دي کاوه، نو نه بهراتللي. ډاکټر بايد درملنه وکړي. افغانان په نويو ژوندچاپېريالونو کې له زرگونو فرهنگي ټکانونو سره مخامخ دي، ملامتوي يې مه، غندئ يې مه! بلکې درملنه يې وکړئ! ملگرتيا يې وکړئ! او زغم ته يې وهڅوئ!

د هغو ښاغليو استدلال هم سم نه دی، چې د ښاغلي شفق کيسه کې ته په نغوته، ټول لويديځمېشتي بربند، عياش او سپکسپانده گني. دلته داسې په زرگونو کورنۍ شته، چې په خورا ځانساتي بڼه له خپلو فرهنگي - اعتقادي ارزښتونو سره سم ارام او هوسا ژوند لري.

ښاغلي شفق فرهنگي واټن او د يوه افغان ټکان روايت کړی، په دې کې يې گناه څه ده؟

هغه وايي: په وطن کې ښوونځي نهشته، پوهنځي نهشته، کار، ژوند، ډاډ او انساني حقونه نهشته او دلته راغلي افغانان له دې چاپېريال سره روږدي نه دي، دلته ستونزې دي ...

دا ټولنه د دوی لپاره او هغه ټولنه زموږ لپاره جوړه ده. پر تبعيدي وگړيو، دياسپورا، کډوالی او پر بشري لېږد رالېږد سلگونه ټولنيو هنيز، ارواپوهنيز او فرهنگپوهنيز کتابونه کښل شوي دي. اسرائيل، سوريایان، هيندوستانيان، تورکان او ... وگورئ!

هغوی نه خپل کډوال شوي ښکښلي او نه په هېواد کې پاتې شوي، بلکې ټولو ته يې زغم غوښتی، چې په خپل محتوم او محکوم چاپېريال کې انساني ژوند وکړي او ونه رنځيري.

موږ که داسې انساني - علمي هڅه کړلای نه شو، نو نه ښايي په هره پلمه خپل زېرمه شوي گرومونه (عقدي) په چا وروشيندو.

که ادبيات وپېژنو، اخلاق به هم وپېژنو.

ويښتيا، روښانتيا او بدلون